

Grund af Utjenstedygtighed fremkaldt ved Svagelighed, indtræder med det fyldte 60de Aar, saa at den paagældende, der i kortere eller længere Tid ikke finder Beskæftigelse ved de i Loven omhandlede Virksomheder, men er tjenstdygtig, erholder en hvilende Pensionsret, som kan gøres gældende, naar nævnte Alder naas, uden at han (hun) er genantagen til Tjeneste eller Arbejde. — De saakaldte »Arbejdsmand uden Brikke« og de Arbejdsmand ved Hæren, der antages paa lignende Vilkaar som disse, ere ikke medtagne i Loven, hvorimod Funktionærene og Arbejderne ved Usserød Klædefabrik udtrykkelig nævnes som medtagne. — De Personer, der senest den 1. April 1907 i Henhold til Loven af 6. April 1906 have opnaaet Pensionsret efter tilbagelagt Tjenestetid, faa Ret til Pension, selv om de ikke maatte fyldestgøre de i nærværende Lov opstillede Betingelser for Erhvervelse af Pensionsret. — Med Hensyn til Enkepensionen er Hovedregelen, at Enken skal have $\frac{1}{4}$ af den Pension, Manden har Ret til, med et Tillæg af 100 Kr. aarlig, naar Mandens Død skyldes et Ulykkestilfælde.

Den næstsidste Bestemmelse indsattes i Folketinget efter et af Finansministeren stillet, af Udvalget tiltraadt Forslag, for at bøde paa, at de ovennævnte, i Loven optagne Bestemmelser om Betingelserne for at faa Pension i visse Henseender ere strengere end efter Loven af 6. April 1906, idet denne navnlig kun fordrede 10 Tjenestear. Et Mindretal (H. Nielsen, Sigvald Olsen, Valdemar Olsen og Chr. Rasmussen) gik af det anførte Hensyn videre og stillede Forslag om i det Hele at optage i Loven Bestemmelserne, som de stod i Loven af 6. April 1906, saaledes at tillige Bestemmelsen om den „hvilende Pensionsret“ saavel som Bestemmelsen om Arbejdsmand »uden Brikke“ og dermed ligestillede Arbejdere ved Hæren udgaar. Mindretallet stillede endvidere Forslag om, at en truffen Afgørelse, hvorefter en Mand har forbrudt sin Stilling og derved fortabt Retten til Pension, skal kunne indbringes for Domstolen, om en Forhøjelse af Enkepension m. v. Ændringsforslagene — imod hvilke det fra Finansministerens Side navnlig blev gjort gældende, at „det ikke gaar an at fastsætte andre og væsentlig bedre Regler for Pensioneringen af de ganske løse Arbejdere end de Regler, der gælde for det faste Mandskab paa Orlogsværftet og for de militære Underklasser i det Hele, som ere disse Arbejders nærmeste overordnede og foresatte“ — forkastedes med 55—61 St. mod 12—16.